

POLITIKAI HIREK.

— Budapesti tudósítónk telefonjelentése. —

(Apponyi nyilatkozata az egységes kormánypártokról.) Csütörtökön este a függetlenségi pártban azokra a kérdezősködésekre, hogy igaz-e a kormányt támogató pártok egyesülésének befejezett ténye, gróf Apponyi Albert kijelentette, hogy ez a híresztelés idő előtti és erről csak akkor lehet szó, ha minden elvi és tárgyi akadályt elhárítanak és ha a kormányt támogató pártok mindegyike az új alakulásban teljes politikai integritásával léphetne be. Különben sem lehetne előbb bevezetett tényről beszélni, mint akkor, amikor erre vonatkozólag a pártok határozatot hoztak. A párt tagjai a kijelentést megelégedéssel vették tudomásul.

(Pénteken ismét minisztertanács lesz.)

A kormány pénteken ismét minisztertanácsot tart. A tanácskozáson a Ház legközelebbi ülészakán tárgyalásra kerülő törvényjavaslatokat vitatják meg.

Pénteken minisztertanács lesz, melyen előterjesztik a költségvetést. A minisztertanácsról a költségvetés és a választójogi reformról szóló javaslatokat szentesítés végett felterjesztik öfelségéhez. A képviselőház összehívása attól függ, hogy mikor érkeznek vissza a javaslatok a királytól. Valószínű, hogy a választójogi törvényjavaslat, amelyen végig kell vezetni a minisztertanácsra tett változtatásokat, csak e hónap végére, vagy a jövő hónap elejére készül el és e szerint fog a képviselőház elé kerülni.

(A delegációk összehívása.) A hivatalos lap csütörtöki számában királyi kéziratok jelentek meg, amelyek a delegációk összehívásáról intézkednek. A király a delegációkat december 3-ára hívta egybe. Gróf Czernin külügyminiszterhez a király következő táviratot intézte:

Kedves gróf Czernin! A közös ügyek tárgyalására az 1867. évi XII. törvények alapján, illetve az 1867. évi december hó 21-én kelt törvény értelmében hivatott bizottságokat másolatban mellékelt kézírataimmal folyó évi december hó 3-ára Bécsbe egybehívam és megbízom Önt, hogy az illető előterjesztések megtétele iránt intézkedjék.

Kelt Reichenauban, 1917. évi november hó 3-án, Károly s. k., Czernin s. k.

A Wekerle Sándor miniszterelnökhöz intézett kézirat szövege ez:

Kedves dr. Wekerle! A közös ügyek tárgyalására az 1867. évi XII. törvények értelmében, illetve az 1867. évi december hó 21-én kelt törvény alapján hivatott bizottságokat a részükre törvényileg meghatározott teendők elintézése végett folyó évi december hó 3-ára Bécsbe ezennel egybehívom. Midőn ehhez képest egyuttal közös miniszteriumaimat alkotmányoszerű előterjesztéseik megtételére utasítom, megbízom Önt, hogy a magyar országgyűlés bizottsága tagjainak egybehívása iránt intézkedjék. Kelt Reichenauban, 1917. évi november hó 3-án. Károly s. k., Wekerle Sándor s. k.

Hasonló tartalmu kéziratot intézett a király lovag Seidler osztrák miniszterelnökhöz is. Az osztrák képviselőház a delegáció tagjait már megválasztotta. A magyar delegáció tagjainak megválasztására a Ház legközelebbi ülésén kerül a sor. A delegáció elnöke valószínűen gróf Khuen-Héderváry Károly, vagy báró Láng Lajos lesz. Gróf Tisza István jelölésétől a munkapárt elállott, mert ez esetben a párt álláspontját a delegációban nem képviselhetné.

(A választójogi parlamenti tárgyalása.)

A *Matte Pressé* értesülése szerint a választójogi reform elsőbbségének kérdése nem fog nagyobb nehézségbe ütközni a magyar parlamentben. A választójogi javaslatot külön bizottság elé utalják, amelynek tanácskozásai hetekig eltartanak. Addig a Ház elintézheti a költségvetést és az adójavaslatokat.

(Vázsonyi a választójogi javaslatról.)

Budapestről jelentik: Dr. Vázsonyi Vilmos választójogi miniszter a választójogi törvényjavaslatról egyik budapesti estilap munkatársa előtt a következő nyilatkozatot tette: — Újólaj és utoljára kijelentem, hogy az az állítás, hogy a választójogi törvényjavaslat szűkebb határok közt mozog, mint a blokk megállapodása, *valótlan, énnék épp az ellenkezője igaz*, az, hogy tulmentem ezeken a határokon. Egyébként, ha a javaslat az indokolással együtt megjelenik, az önmagáért beszél és nem hiszem, hogy akkor is akad gazdája ezeknek a konokul terjesztett híreknek. Még annyi dolgom van a választói joggal, hogy igazán nincs se időm, se kedvem, hogy mindenféle mellékcélzatu koholmányal polemizáljak. Ha kijön a javaslat, mindenki előtt nyilvánvalóvá lesz, hogy itt *tiszta általános választói jogról van szó*.

HIREK

OCOO

A paprikaforgalom

új szabályozása.

(Saját tudósítónktól.) Az Országos Közéletmezési Hivatal helyiségében csütörtökön délelőtt tartották meg a paprikaforgalom újabb szabályozása ügyében már régebben tervbe vett értekezletet. Az értekezlet, amelyen előbb gróf Hadik János közéletmezési miniszter, majd Nagy Ferenc államtitkár elnökölt, délelőtt 11 órakor kezdődött és délután negyed 3-ig tartott. Szegedről mintegy negyvenen jelentek meg az értekezleten a paprikatermelők, feldolgozók és kereskedők köréből, képviselve volt azon kívül az Országos Magyar Kereskedelmi Egyesülés és a kalocsai érdekeltség. Megjelent az ankéten dr. Kószó István országgyűlési képviselő is, aki a vitában nem vett részt, de sokáig tárgyalat *Hadik* közéletmezési miniszterrel.

Az első főlszólaló *Somogyi Szilveszter* polgármester volt, aki amellet érvelt, hogy a katonaság és az ország lakossága részére szükséges mennyiséget foglalják le, de az új termés többi részét tegyék szabaddá. *Bokor Pál*, az Országos Gazdasági Egyesület nevében, *Vajna József* a paprikatermelők, *Aczél Géza* és *Szécsi István* a feldolgozók, *Bartók Vilmos*, *Rózsa Mihály* és *Rózsa Ernő* a kereskedők, *Szabó Gyula* titkár a kereskedelmi és iparkamara képviselőjében szólalt fel. Résztvettek még a vitában más szegediekén kívül az *Omke* és a kalocsai érdekeltség képviselői is.

A tanácskozás természetesen tisztára informatív jellegű volt. Nagy Ferenc államtitkár megköszönte a felszólalásokat. Az új paprikarendelet kiadásánál fog eldőlni, hogy mennyiben voltak azok hatással a paprikaforgalom további szabályozására.

A kétségbeesés

lehet csak olyan sötét, mint ez az éjszaka volt. Szinte megsűrűsödött és ráfeküdt az emberek lelkére, szívére; ólmosan, mint a lidérc, fojtogatóan, mint egy iszonyu rémségekkel teli álm, amelyet ilyen éjféleken álmunk lelanceit rettenettel. A vándor, akinek szelid arcát keserűre barázdálták a tülekedések és vesztés szenvedélyek, csöndesen baktatott világtalan szemekkel át az uton, amelyre nem esett egyetlen fénysugár, amelyen nem volt semmi, nem látszott semmi, csak sötét, sötét...

Most megállott felvilharzó szívvel, fölsikongó fájdalommal. Hirtelen belényilalt vadul, kiálhatatlanul valami göresös, vonagló érzés, amely úgy fájt, hogy a szeméit könnyek öntötték el és összeharapta forró szájszéleit. És beszélni kezdett esendően, ahogyan a könnyei szivárogtak elő szeméből borzasztó fájdalmában. Beszélni kezdett lassan önmagának, aki úgy szánakozott, mint még soha emberen, akit úgy sajnált s úgy megvetett, mint még soha embert:

— Lásd: itt vagy. Megérkezteél te is, mint annyian már. De jól van, mert minak akartál mindent tudni és mért kerested aszszonyod szívének titkait? Mért kérdeztél, mikor kérdezni bűn és csak vakon szabad tántorogni az élet kaoszában? Mért akartál bizonyítékokat, amikor — ha nem kérsz — még ma is boldog lehetnél? Mért ígézett meg *Zarathustra* és mért kerested az örök élet titkát, az örök életét, amelyet nem fejtett meg még senkisé, soha? És mért nem akartál boldog lenni, mint sok százezer más: ha akartál volna, nem nyilott volna kérdésre a szád, de ölelted volna forrón a testét és elég lett volna, hogy fuldokolhatsz az illatától!.. Látod, aki oly szép dolgokra vártál, a ki úgy vágytál az igaz szerelemre, aki oly pazarul szórtad szíved borzasztó gazdagságát, hogy elámult belé és ijedten eszmélt ekora gazdagság, mélységnek láttára. Most ismét buktál és mindennél sulyosobban!..

Elhallgatott. A könnyei elfogytak lassan magásíratásában, szeméire könnyű láz ült és felsóhajtott halkan, szomorun.

— Sohasem sikerül, sohasem teljesül a vágyad! — esengett hirtelen fülébe a jóslat és mintha kacagott volna hozzá gunyosan a novemberi éj.

A vándor fölemelte a fejét és fölnezt merészen az égre. Mégegyszer — utoljára. De nyomban utána össze is omlott végő büszkesége. Az égen sem volt semmi fény, mintha kihalt volna a földről minden világosság. Eltűnt az utolsó reménysugár is és most már szinte zugott ez a feneketlen sötét.

— Legyen meg a te akaratod! — sutogta az irás szavával a vándor és lecsukta önként a szemét megadással. És megindult újra szilárd lépésekkel a vaksötétben, amelynek végén — tudta jól — örvénylő mélységek várták. És ment, bátran, szinte örömmel. Még mosolygott is hozzá szeliden, jóságosan.

Sipos Iván.

— Időjárás. Jobbára borult idő várható, sok helyütt csapadék és később nyugat felől hőszüvedés. Sürgönyprognózis: Sok helyütt csapadék, később hűvösebb. Déli hőmérséklet 9-4 f. C.

— A király és a királyné beutazták az olasz frontot. A Magyar Távirati Iroda jelenti Udineből november 5-iki kelettel: A király és királyné 5-én reggel *Miksa* főherceggel, továbbá *Félix* és *René* pármái hercegekkel az olasz frontra érkezett. Öfelsége kíséretében van a rendes katonai kíséretén kívül *Arz* báró, a vezérkar főnöke, *Zita* királynét pedig *Eszterházy* gróf főudvarmester és *Kállay* Erzsébet udvarhölgy kísérte el utjában. Öfelsége a mai napon megtekintette *Gradiskát*, *Cormonst*, *Udinet*, *Codroipot*, *Palmanuovat* és *Cervignanot*. Első útja *Monfalconé* át